

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

2011/0449 (COD)
LEX 1473

Strasbourg, 11. maaliskuuta 2014
(OR. en)

PE-CONS 28/1/13
REV 1

GAF 23
FIN 297
CADREFIN 122
CODEC 1207

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
TIETOJENVAIHTOA, AVUNANTOA JA KOULUTUSTA KOSKEVAN
TOIMINTAOHJELMAN PERUSTAMISESTA EURON SUOJAAMISEKSI
RAHANVÄÄRENNYKSELTÄ (PERIKLES 2020 -OHJELMA)
SEKÄ NEUVOSTON PÄÄTÖSTEN 2001/923/EY, 2001/924/EY,
2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY JA 2006/850/EY KUMOAMISESTA**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o .../2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

**tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan
toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi
rahanväärennykseltä (Perikles 2020 -ohjelma) sekä neuvoston
päätösten 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY,
2006/849/EY ja 2006/850/EY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 137, 12.5.2012, s. 7.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. joulukuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 11. maaliskuuta 2014.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni ja jäsenvaltiot ovat asettaneet tavoitteekseen säätää toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen euron käytössä yhteisenä rahana. Nämä toimenpiteet sisältävät euron suojaamisen rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta ja ne parantavat näin unionin talouden tehokkuutta sekä varmistavat julkisen talouden kestävyys.
- (2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1338/2001¹ säädetään tietojenvaihdosta, yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta ja luodaan siten yhtenäiset puitteet euron suojaamiselle. Kyseisen asetuksen vaikutukset on neuvoston asetuksella (EY) N:o 1339/2001² laajennettu koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhteiseksi rahakseen, samantasoisien suojan varmistamiseksi eurolle koko unionissa.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6).

² Neuvoston asetus (EY) N:o 1339/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 vaikutusten laajentamisesta koskemaan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 11).

- (3) Toimilla, joiden tavoitteena on edistää tietojen ja henkilöiden vaihtoa, teknistä ja tieteellistä apua ja erikoiskoulutusta, tuetaan merkittävästi unionin yhteisen rahan suojaamista rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta, saavutetaan korkeatasoinen ja yhdenmukainen suoja koko unionissa ja osoitetaan samalla, että unioni kykenee torjumaan vakavaa järjestäytynyttä rikollisuutta.
- (4) Euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä perustetulla toimintaohjelmalla (Perikles-ohjelma) lisätään unionin kansalaisten tietoisuutta ja parannetaan euron suojaa, etenkin tiedottamalla jatkuvasti ohjelmasta tuettavien toimien tuloksista.

- (5) Tällaisille toimille tähän mennessä annettu tuki, joka perustuu neuvoston päätöksiin 2001/923/EY¹ ja 2001/924/EY², joita on myöhemmin muutettu ja joiden voimassaoloa on jatkettu ja soveltamisalaa laajennettu neuvoston päätöksillä 2006/75/EY³, 2006/76/EY⁴, 2006/849/EY⁵ ja 2006/850/EY⁶, on antanut unionille ja jäsenvaltioille mahdollisuuden tehostaa toimiaan, joilla euroa suojataan rahanväärennykseltä. Perikles-ohjelman tavoitteet on saavutettu sekä kaudella 2002–2006 että kaudella 2007–2013.

¹ Neuvoston päätös 2001/923/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) (EYVL L 339, 21.12.2001, s. 50).

² Neuvoston päätös 2001/924/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä perustettavasta tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevasta toimintaohjelmasta (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen vaikutusten laajentamisesta jäsenvaltioihin, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi (EYVL L 339, 21.12.2001, s. 55).

³ Neuvoston päätös 2006/75/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 40).

⁴ Neuvoston päätös 2006/76/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta tehdyn päätöksen 2006/75/EY soveltamisen laajentamisesta koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu rahaliittoon (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 42).

⁵ Neuvoston päätös 2006/849/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 330, 28.11.2006, s. 28).

⁶ Neuvoston päätös 2006/850/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta tehdyn päätöksen 2006/849/EY soveltamisen laajentamisesta koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu rahaliittoon (EUVL L 330, 28.11.2006, s. 30).

- (6) Arvioituaan vuonna 2011 tekemässään vaikutustenarvioinnissa sitä, olisiko Perikles-ohjelmaa jatkettava, komissio katsoi, että Perikles-ohjelma olisi uusittava ja samalla sen tavoitteita ja menetelmiä olisi parannettava.
- (7) Vaikutustenarviointiin sisältyneiden suositusten mukaan toimia euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä olisi jatkettava ja kehitettävä edelleen unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ja samalla olisi otettava huomioon tiukan budjettikurin asettamat uudet haasteet. Uudessa ohjelmassa eli Perikles 2020 -ohjelmassa osallistuvien jäsenvaltioiden ehdotuksiin voi sisältyä myös osallistujia kolmansista maista, jos niiden osallistuminen on tärkeää euron suojaamiseksi.
- (8) Olisi varmistettava, että Perikles 2020 -ohjelma on johdonmukainen muiden asian kannalta merkityksellisten ohjelmien ja toimien kanssa ja täydentää niitä. Tämän vuoksi komission olisi Perikles 2020 -ohjelman soveltamiseksi kuultava asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 tarkoitetussa komiteassa kaikkia euron suojaamisesta päävastuussa olevia toimijoita (erityisesti jäsenvaltioiden nimeämiä toimivaltaisia kansallisia viranomaisia, Euroopan keskuspankkia ja Europolia) euron suojaamistarpeiden arvioimiseksi varsinkin tietojenvaihdon, avunannon ja koulutuksen alalla.

- (9) Perikles 2020 -ohjelma olisi pantava täytäntöön noudattaen täysimääräisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012¹ säännöksiä. Tuon asetuksen mukaan avustusta ei voida myöntää yksinomaan laitehankintoja varten. Avustuksen tarkoituksena on rahoittaa toimintaa, jolla pyritään edistämään unionin toimintapoliittisen tavoitteen toteutumista.
- (10) Euron suuri merkitys maailmanlaajuisena valuuttana edellyttää kansainvälisellä tasolla riittävää suojaa, mihin päästään tarjoamalla rahoitusta sellaisia laitehankintoja varten, jotka on tarkoitettu euroväärennöksiä tutkivien kolmansien maiden yksiköiden käyttöön.
- (11) Sidosryhmien kanssa suoritettu Perikles-ohjelman arviointi osoittaa tuon ohjelman tuoman lisäarvon, joka perustuu korkeatasoiseen yhteistyöhön jäsenvaltioiden kesken ja kolmansien maiden kanssa, sekä sen täydentävyyden kansallisen tason toimien kanssa, mikä johtaa parantuneeseen tehokkuuteen. Perikles-ohjelman jatkamisen unionin tasolla odotetaan osaltaan merkittävästi ylläpitävän ja entisestään parantavan euron korkeatasoista suojaa, kun samassa yhteydessä tehostetaan rajat ylittävää yhteistyötä, tietojenvaihtoa ja avunantoa. Samalla saavutetaan yleisesti säästöjä, kun mahdollisten yksittäisten kansallisten aloitteiden sijaan järjestetään yhteisiä toimia ja hankintoja.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (12) Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumaton väliarviointikertomus Perikles 2020 -ohjelman täytäntöönpanosta ja lopullinen arviointikertomus sen tavoitteiden saavuttamisesta.
- (13) Tässä asetuksessa noudatetaan lisäarvoa ja suhteellisuutta koskevia periaatteita. Perikles 2020 -ohjelmalla olisi helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä sekä komission ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, jotta ne voivat suojata euroa rahanväärennykseltä, tämän vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, ja käyttämällä resursseja tehokkaammin kuin kansallisella tasolla olisi mahdollista. Unionin tason toimet ovat tarpeellisia ja oikeutettuja, koska niillä autetaan selkeästi jäsenvaltioiden yhteisiä pyrkimyksiä suojata euroa ja rohkaistaan käyttämään unionin yhteisiä rakenteita toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon lisäämiseksi.
- (14) Perikles 2020 -ohjelman olisi oltava voimassa seitsemän vuotta, jotta sen kesto olisi yhdenmukainen neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013¹ säädetyn monivuotisen rahoituskehyksen keston kanssa.

¹ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).

- (15) Jotta voidaan varmistaa Perikles 2020 -ohjelman yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Komission olisi hyväksyä vuotuiset työohjelmat, joissa määritetään painopisteet, talousarviovarojen jakautuminen ja arviointiperusteet toimille myönnettäviä avustuksia varten. Komission olisi keskusteltava tämän asetuksen soveltamisesta jäsenvaltioiden kanssa asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 tarkoitetussa komiteassa. Asianmukaisesti perustellut poikkeustapaukset, joissa on tarpeen korottaa osarahoituksen osuutta jäsenvaltioiden taloudellisen joustovaran lisäämiseksi, jotta ne voivat toteuttaa ja saattaa päätökseen hankkeita euron suojaamiseksi ja turvaamiseksi tyydyttävällä tavalla, olisi sisällytettävä vuotuisiin työohjelmiin.
- (16) Tässä asetuksessa vahvistetaan Perikles 2020 -ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentin ja neuvoston on määrä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen¹ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

¹ EUVL C 373, 20.12.2013, p. 1.

- (17) Jotta varoja voitaisiin kohdentaa jossain määrin joustavasti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti näiden varojen ohjeellisen kohdentamisen muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (18) Unionin taloudelliset edut olisi suojattava menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa oikeasuhtaisin toimenpitein, joita ovat säännönmukaisuusien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvien osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset.
- (19) Päätökset 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY ja 2006/850/EY olisi kumottava. Olisi säädettävä siirtymätoimenpiteistä kyseisten päätösten nojalla toteutettaviin toimiin liittyvien rahoitusvelvoitteiden täyttämiseksi.
- (20) On asianmukaista varmistaa joustava ja keskeytyksetön siirtyminen Perikles-ohjelman ja Perikles 2020 -ohjelman välillä sekä yhdenmukaistaa Perikles 2020 -ohjelman kesto asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 kanssa. Tästä syystä Perikles 2020 -ohjelmaa olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi kaudeksi monivuotinen toimintaohjelma "Perikles 2020", jäljempänä 'ohjelma', edistämään toimia, joilla suojataan ja turvataan euro rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta.

2 artikla

Lisäarvo

Ohjelmalla edistetään aktiivisesti ja lisätään euron suojaamiseen liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä unionissa ja sen ulkopuolella sekä unionin kauppakumppanien kanssa ja kiinnitetään huomiota myös niihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin, joissa toimivaltaisten viranomaisten asiaa käsittelevät kertomukset osoittavat tapahtuneen eniten euroväärennöksiä. Tällainen yhteistyö auttaa tehostamaan euron suojaamista parhaiden käytänteiden vaihdon, yhteisten vaatimusten ja yhteisen erikoiskoulutuksen keinoin.

3 artikla
Yleistavoite

Ohjelman yleistavoitteena on ehkäistä ja torjua rahanväärennystä ja siihen liittyviä petoksia sekä parantaa näin unionin talouden kilpailukykyä ja varmistaa julkisen talouden kestävyys.

4 artikla
Erityistavoite

Ohjelman erityistavoitteena on suojata euroseteleitä ja -kolikoita rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta tukemalla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimenpiteitä sekä auttamalla jäsenvaltioiden ja unionin tason toimivaltaisia viranomaisia niiden pyrkimyksissä kehittää läheistä ja säännöllistä yhteistyötä sekä parhaiden käytänteiden vaihtoa keskenään ja komission kanssa; yhteistyöhön otetaan tarvittaessa mukaan myös kolmansia maita ja kansainvälisiä järjestöjä.

Tämän tavoitteen saavuttamista mitataan muun muassa teknisen alan sekä vero-, oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten toimien tehokkuuden perusteella, mitä arvioidaan tarkastelemalla havaittujen rahanväärennösten, suljettujen rahanväärennyspisteiden ja pidätettyjen henkilöiden lukumäärää sekä määrättyjä seuraamuksia.

5 artikla
Tukikelpoiset elimet

Asetuksen (EY) N:o 1338/2001 2 artiklan b alakohdassa määritellyt toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat elimiä, joille voidaan myöntää ohjelmasta rahoitusta.

6 artikla
Ohjelmaan osallistuminen

1. Osallistuvia maita ovat ne jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet euron yhteiseksi rahakseen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden tekemiin ehdotuksiin voi sisältyä osallistujia kolmansista maista, jos se on tärkeää 4 ja 4 artiklassa säädettyjen yleis- ja erityistavoitteiden saavuttamiseksi.

7 artikla
Kohderyhmät ja yhteiset toimet

1. Ohjelmalla pyritään seuraavien ryhmien osallistumiseen:
 - a) rahanväärennyksen paljastamiseen ja torjuntaan osallistuvien toimivaltaisten yksikköjen henkilöstö; näitä ovat erityisesti poliisi ja verohallinto niiden kansallisen tason tehtävien mukaisesti;

- b) tiedustelupalvelun henkilöstö;
- c) kansallisten keskuspankkien, rahapajojen, liikepankkien ja muiden rahoituksen välittäjien edustajat, erityisesti rahoituslaitosten velvoitteiden osalta;
- d) alalla toimivat tuomarit, lakimiehet ja oikeuslaitoksen jäsenet,
- e) muut erityisryhmät, joita asia koskee, kuten kauppakamarit ja teollisuuden järjestöt tai muut näihin verrattavat ryhmittymät, jotka ovat yhteydessä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, vähittäiskauppoihin ja arvokuljetusyrityksiin.

2. Komissio voi järjestää ohjelmaan kuuluvia toimia yhdessä muiden kumppanien kanssa, joilla on asiantuntemusta alalta; näitä ovat muun muassa

- a) kansalliset keskuspankit ja Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP';
- b) kansalliset setelien tutkimuskeskukset ja metallirahojen tutkimuskeskukset;
- c) Euroopan teknis-tieteellinen eurometallirahaväärennösten analysointi- ja luokittelukeskus ja rahapajat;
- d) Europol, Eurojust ja Interpol;

- e) väärän rahan valmistamisen vastustamiseksi Genevessä 20 päivänä huhtikuuta 1929 allekirjoitetun kansainvälisen yleissopimuksen¹ 12 artiklassa tarkoitetut rahanväärennyksen estämisestä vastaavat kansalliset keskustoimistot sekä muut rahanväärennyksen ehkäisyyn, paljastamiseen ja torjuntaan erikoistuneet yksiköt;
- f) erikoisalojen edustajat, jotka toimivat monistustekniikan ja aitouden tarkistamistekniikan sekä paino- ja kaiverruslaitteiden aloilla;
- g) muut kuin a–f alakohdassa tarkoitetut elimet, jotka tarjoavat erityisasiantuntemusta, tarvittaessa myös kolmansista maista ja varsinkin unionin liittyvistä valtioista ja ehdokasmaista olevat tällaiset elimet; sekä
- h) yksityiset yhteisöt, jotka ovat kehittäneet seteli- ja kolikkoväärennösten tunnistamiseen tarvittavaa teknistä tietämystä ja tähän erikoistuneita ryhmiä ja esittäneet siitä näyttöä.

8 artikla

Tukikelpoiset toimet

1. Ohjelmaa toteutettaessa on otettava huomioon rahanväärennyksen torjunnan ylikansalliset ja monialaiset näkökohdat ja edistettävä kunkin jäsenvaltion kansallisiin erityispiirteisiin mukautettuja parhaita käytäntöjä.

¹ Kansainliitto, Sopimussarja n:o 2623 (1931), s. 372.

2. Ohjelmasta annetaan 11 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa työohjelmissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti rahoitustukea seuraaviin toimiin:
- a) tietojen vaihto ja levitys, jossa keskitytään työpajojen, kokousten ja seminaarien järjestämiseen, koulutus mukaan lukien, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten henkilöstön kohdistettuun sijoittamiseen ja vaihtoon sekä muihin vastaaviin toimiin. Tietojenvaihdossa keskitytään muun muassa seuraaviin seikkoihin:
- menetelmät, joilla seurataan ja analysoidaan rahanväärennyksen taloudellisia ja rahoitustoimintaan liittyviä vaikutuksia;
 - tietokantojen ja pikahälytysjärjestelmien toiminta;
 - tietokonesovellusten käyttäminen väärän rahan paljastamisvälineissä;
 - tutkinta- ja tiedustelumenetelmät;
 - tieteellinen apu, varsinkin tieteelliset tietokannat sekä teknologian ja uutuuksien seuranta;
 - euron suojaaminen unionin ulkopuolella;
 - tutkimustoimet;
 - operatiivisen erikoisosaamisen tarjoaminen;

- b) ohjelman osana tarpeellisena pidettävä tekninen, tieteellinen ja operatiivinen apu, erityisesti:
- asianmukaiset toimenpiteet, joiden avulla unionin tasolla kehitetään opetusvälineitä, kuten unionin säädösopas, tiedotteet, käsikirjat, sanastot ja sanaluettelot, tietopankit, erityisesti ne, jotka koskevat tieteellistä apua ja teknologian seuranta, tai tietotekniset sovellukset kuten ohjelmistot;
 - monialaisesti ja monikansallisesti suuntautuneet asiaan liittyvät tutkimukset;
 - unionin tasolla toteutettavien väärän rahan paljastamistoimien tukena käytettävien teknisten työvälineiden ja menetelmien kehittäminen;
 - rahoitustuki vähintään kahden valtion välisissä operaatioissa tehtävälle yhteistyölle, kun tällaista tukea ei ole saatavilla muista eurooppalaisten toimielinten tai elinten ohjelmista;
- c) avustukset, joilla rahoitetaan rahanväärennyksen torjuntaan erikoistuneiden viranomaisten käyttöön tulevien laitteiden hankintoja euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä 10 artiklan 3 kohtaa noudattaen.

II LUKU

Rahoituskehys

9 artikla

Rahoituspuitteet

1. Rahoituspuitteet tämän ohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisellä kaudella ovat 7 344 000 euroa (käypinä hintoina).
2. Määrärahat jaetaan ohjelman rahoituspuitteiden rajoissa 8 artiklan 2 kohdassa luetelluille tukikelpoisille toimille liitteessä vahvistetun varojen ohjeellisen kohdentamisen mukaisesti.

Komissio saa poiketa tästä varojen ohjeellisesta kohdentamisesta enintään 10 prosenttia. Jos tämän prosenttiosuuden ylittäminen osoittautuu tarpeelliseksi, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 14 artiklan mukaisesti liitteessä vahvistetun varojen ohjeellisen kohdentamisen muuttamiseksi.
3. Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehysten rajoissa.

10 artikla

Rahoitustuen muodot ja yhteisrahoitus

1. Komissio panee ohjelman täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
2. Ohjelman mukainen rahoitustuki 8 artiklan 2 kohdassa luetelluille tukikelpoisille toimille myönnetään joko
 - a) avustuksina; tai
 - b) julkisina hankintoina.
3. Avustussopimus ei voi koskea yksinomaan laitehankintoja.
4. Ohjelman nojalla myönnettyjen avustusten yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, jotka määritetään 11 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa työohjelmissa, yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 90 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
5. Jos komissio sekä EKP, Eurojust, Europol tai Interpol toteuttavat yhdessä 8 artiklan 2 kohdassa lueteltuja toimia, niistä aiheutuvat menot jaetaan niiden kesken. Kukin niistä vastaa kuitenkin omien luennoitsijoidensa matka- ja oleskelukuluista.

11 artikla
Vuotuiset työohjelmat

Komissio hyväksyy ohjelman täytäntöönpanoa varten vuotuiset työohjelmat.

Kussakin vuotuisessa työohjelmassa pannaan täytäntöön 3 ja 4 artiklassa säädettyt yleis- ja erityistavoitteet määrittelemällä

- a) toimet, jotka toteutetaan näiden yleis- ja erityistavoitteiden mukaisesti, mukaan lukien varojen ohjeellinen kohdentaminen ja täytäntöönpanossa käytettävä menetelmä;
- b) avustusten osalta keskeiset valintaperusteet ja yhteisrahoituksen enimmäismäärä.

Ohjelman mukaisiin viestintätoimiin kohdennetuilla varoilla tuetaan myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa toimielinten viestintää, siltä osin kuin ne liittyvät 3 artiklassa säädettyyn yleistavoitteeseen.

12 artikla
Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvien osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän ohjelman mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF), voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013¹ ja neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96² säännösten ja niissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti selvittääkseen, onko avustussopimukseen, avustuspäätökseen tai ohjelmasta rahoitettuun sopimukseen liittynyt petoksia, lahjontaa tai unionin taloudellisia etuja vahingoittavaa muuta laitonta toimintaa.
4. Tämän asetuksen täytäntöönpanon johdosta kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten sekä sopimusten, avustussopimusten ja avustuspäätösten on sisällettävä määräyksiä, joissa komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Neuvoston asetukset (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

III LUKU

Seuranta, arviointi ja siirretty säädösvalta

13 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio panee ohjelman täytäntöön yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, joita se kuulee säännöllisesti ohjelman täytäntöönpanon eri vaiheissa asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 tarkoitettussa komiteassa, ja ottaen huomioon muiden toimivaltaisten yhteisöjen, erityisesti Euroopan keskuspankin ja Europolin, toteuttamat toimet.
2. Komissio pyrkii varmistamaan tämän ohjelman ja muiden asian kannalta merkityksellisten unionin tason ohjelmien ja toimien johdonmukaisuuden ja toisiaan täydentävän luonteen.
3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittaiset tiedot ohjelman tuloksista. Annettuihin tietoihin sisällytetään tiedot ohjelman johdonmukaisuudesta ja täydentävyydestä muiden asian kannalta merkityksellisten unionin tason ohjelmien ja toimien kanssa. Komissio jakaa säännöllisesti tietoja ohjelmasta tuettujen toimien tuloksista. Kaikkien osallistuvien maiden ja muiden tuensaajien on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot ohjelman seurantaa ja arviointia varten.

4. Komissio laatii ohjelmasta arvion. Se esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 riippumattoman väliarviointikertomuksen, jossa käsitellään kaikkien toimenpiteiden tavoitteiden saavuttamista (tuloksia ja vaikutuksia), resurssien käytön tuloksekkuutta ja kustannustehokkuutta sekä ohjelman unionille tuomaa lisäarvoa. Arviointikertomus laaditaan toimenpiteiden uusimista, muuttamista tai keskeyttämistä koskevan päätöksen tekemisen perustaksi. Arvioinnissa on lisäksi käsiteltävä yksinkertaistamismahdollisuuksia, ohjelman sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta sekä sitä, ovatko kaikki tavoitteet edelleen merkityksellisiä ja sitä, miten toimenpiteillä on osaltaan edistetty unionin painopisteenä olevan eli älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun toteutumista. Siinä on otettava huomioon edeltävien toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutusten arvioinnin tulokset.
5. Myös arvio ohjelman pitkän aikavälin vaikutuksista ja tulosten kestävyydestä otetaan huomioon perustana seuraavan ohjelman mahdollisesta uusimisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä tehtävälle päätökselle.
6. Komissio antaa lisäksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle lopullisen arviointikertomuksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen ja 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 9 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 9 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

IV LUKU

Loppusäännökset

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätökset 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY ja 2006/850/EY.

Mainittujen päätösten nojalla toteutettuihin toimiin liittyviin taloudellisiin velvoitteisiin sovelletaan kuitenkin edelleen näitä päätöksiä kyseisten velvoitteiden päätökseen saattamiseen asti.

16 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Varojen ohjeellinen kohdentaminen 8 artiklan 2 kohdassa
luetelluille tukikelpoisille toimille

Ohjelman 9 artiklassa asetettujen rahoituspuitteiden rajoissa vähintään 90 prosenttia määrärahoista kohdennetaan seuraaville 8 artiklan 2 kohdassa luetelluille tukikelpoisille toimille:

- tietojen vaihto ja levitys;
 - tekninen, tieteellinen ja operatiivinen apu;
 - avustukset, joilla rahoitetaan rahanväärennyksen torjuntaan erikoistuneiden viranomaisten käyttöön tulevien laitteiden hankintaa.
-